

ת"ד 2670/02/16 - מדינת ישראל נגד אינג'י גביג'ון

20 נובמבר 2017

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

ת"ד 2670-02-16 מדינת ישראל נ' גביג'ון

מספר פל"א 383461/2015

לפני כבוד השופט אורן בועז
המאשימה מדינת ישראל

נגד הנאשמת
אינג'י גביג'ון

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד אמיר מלכה

ב"כ הנאשמת: עו"ד אסף אורון

אין התייצבות לנאשמת

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

הנאשמת זכאית מחמת הספק.

הנאשמת עומדת לדין בגין נהיגה בקלות ראש וגרימת חבלה של ממש, נהיגה כשברמזור אור אדום והתנהגות הגורמת נזק, עבירות לפי סעיפים 262(2), 38(3) לפקודת התעבורה וסעיפים 22(א), 21(ב)(2) לתקנות התעבורה.

למקרא עובדות כתב האישום עולה, כי בתאריך 29.08.2015 בשעה 18:00 או בסמוך לה נהגה הנאשמת ברכב פרטי מסוג מאזדה מ.ר 7552011 (להלן: "הרכב"), באבן יהודה, בדרך יצחק רבין, מכיוון צפון לכיוון דרום, והתקרבה לצומת עם כביש 553 ונכנסה לצומת מרומזר בניגוד לאור האדום שדלק בכיוון נסיעתה ובכך גרמה לתאונה בה נחבלה חבלות של ממש וכן נחבלה נוסעת שהיתה עימה וניזוקו כלי הרכב ורכוש.

עמוד 1

ביום 09.01.2017 כפרה הנאשמת בעבירות המיוחסות לה והתיק נקבע לשמיעת הוכחות.

יריעת המחלוקת:

המחלוקת שניטשה בין הצדדים הינה, האם הנאשמת עברה ברמזור באור אדום.

פרשת התביעה מטעם המאשימה העידו העדים הבאים:

עד תביעה מס' 1 ניב רבי, העיד, כי במועד האירוע נסע יחד עם חברו מר ניב בועיזיז ברכב מתל מונד לנתניה, כאשר הוא נוהג בנתיב הימני, בהתקרבתם לצומת אבן יהודה כ-100 מטרים לפני הרמזור האור היה ירוק, כמטר לערך לפני הגעתם לצומת התחלף האור ברמזור מירוק לירוק מהבהב והוא נכנס לצומת באור ירוק מהבהב.

באותה עת רכב שהגיע, מכיוון הישוב אבן יהודה חצה את נתיב נסיעתם והם פגעו בו (הוגשו, סקיצה שערך העד **ת/1** והודעתו במשטרה **ת/2**).

עד תביעה מס' 2, ניב בועיזיז, חברו של עד תביעה 1 שישב לצידו ברכב במועד התאונה, אישר את גרסתו של חברו ועמד על כך שחברו חצה את הצומת כברמזור מופע אור ירוק מהבהב (הוגשה הודעתו במשטרה **ת/2**).

עד תביעה מס' 3, אבי מגידו, ציין כי הבחין בתאונה לאחר שהתרחשה, אך לא הבחין מי מהמעורבים חצה את הצומת באור אדום (הוגשו הודעתו במשטרה **ת/4**, סקיצות שערך **ת/5** ו-**ת/6**).

עד תביעה מס' 4, רונן לישיפיץ פרמדיק, העיד, כי באותו היום נסע לכיוון רחוב רבין ועמד ברמזור שיוצא מאבן יהודה כאשר ברמזור אור אדום.

רכב הנאשמת מסוג מאזדה הגיע בנסיעה במקביל אליו בנתיב הימני המשיך במהירות איטית לכיוון הצומת מבלי לעצור. ברכב ישבו שתי נשים, הרכב המשיך בנסיעה ללא עצירה ולפתע הגיע רכב מצד מזרח והרכבים התנגשו אחד בשני.

העד ציין כי ברכב בו ישבו שתי הנשים חצה את הצומת באור אדום. (הוגשו הודעתו במשטרה וסקיצה שערך **ת/7**).

עד תביעה מס' 5, צורף ברק רס"מ, בוחן תנועה באת"ן שרון, העד הגיע למקום התאונה לאחר התרחשותה, ערך סקיצה, לוח תצלומים ודוח בוחן. לא היתה מחלוקת בין הצדדים שהרמזורים היו תקינים בעת התאונה ואין כל אפשרות כי יהיה מופע אור ירוק ברמזור לשני הצדדים.

עוד קבע הבוחן במסקנותיו : " ע"פ עדי הראיה ותוכנית הרמזורים ניתן לקבוע כי המאזדה לא צייתה לרמזור האדום וגרמה לתאונה" (הוגשו המסמכים הבאים: דוח בוחן-ת/8; תרשים תאונת דרכים- ת/9; סקיצה בצירוף שרטוטים-ת/10; לוח תצלומים-ת/11; תכנית רמזורים-ת/12; מזכרים נוספים שערך-ת/13).

פרשת הגנה:

הנאשמת, הגב' אינג'י גביג'ון, העידה כי בתאריך 29/08/15 יצאה מביתה באבן יהודה בסביבות השעה 17:00 ונסעה כשדודתה יושבת לצידה, כשהגיעה לשדרות יצחק רבין עצרה ברמזור באור האדום, כשהתחלף האור ברמזור לאור ירוק החלה בנסיעה איטית, התקדמה מרחק קצר ואז התרחשה התאונה.

הנאשמת דבקה היתה בגרסתה הן במשטרה והן בבית המשפט כי רק לאחר שהתחלף האור האדום לירוק, החלה בנסיעתה ומשכך לא אשמה בגרימת תאונת הדרכים.

בחקירתה הנגדית כשעומתה עם עדותו האובייקטיבית של עד התביעה רונן ליפשיץ, השיבה כי דבריו שקריים וכשנשאלה לסיבה מדוע בחר להעיד עדות שקרית, העלתה טעמים בלתי מבוססים שהינם בגדר ספקולציות גרידא (הוגשה הודעתה במשטרה, ת/14).

עדת הגנה מס' 1, הגב' מאי חן, מסרה הודעה במשטרה ביום 7/10/15 שבועות מספר לאחר התאונה.

בעדותה בבימ"ש סיפרה כי נסעה בנתיב השמאלי בכביש 553, כביש עם שני נתיבים מכיוון מזרח למערב מתל מונד לכיוון אבן יהודה, לפני הגיעה לצומת החל הרמזור הירוק להבהב, האטה את נסיעתה ועצרה את רכבה לפני הרמזור.

בעת היותה בעצירה מלאה, רכב נהוג ע"י עד תביעה 1 נסע לימינה, נכנס לצומת והתנגש עם רכבה של הנאשמת.

עוד הוסיפה העדה כי בהתאם להתרחשותם של האירועים סבורה היא כי הרכב שהיה נהוג ע"י עד תביעה 1 חצה את הצומת באור אדום; **"כשאני בלמתי עבר רכב מצד ימין שלי, מונדאו כחולה ובאותה עת שהרמזור כבר אני מאמינה שהוא הפך לאדום המשיך לנסוע..."** (פרוטו' עמ' 33 ש' 4-5).

הודעתה במשטרה הוגשה בהתאם לסעיף 10(א)לפקודת הראיות לבקשת המאשימה, מאחר ובמועד מסירת ההודעה במשטרה, ציינה כי אינה יודעת איזה אור דלק ברמזור בעת שהרכב שנסע לשמאלה חצה את הצומת בטרם התנגש עם רכבה של הנאשמת.

בנוסף ציינה בעדותה בבית משפט, כי בעת התאונה ישב לצידה ברכב חברה עומר זהבי שמסר גם הוא, עדות במסגרת פרשת ההגנה.

יש לציין כי העדה לא הזכירה את נוכחות חברה בעת מסירת גרסתה בתחנת המשטרה.

עד הגנה מס' 2, עומר זהבי, העד העיד בבית המשפט לאחר כשנה וחצי מקרות האירוע ואישר את גרסת חברתו כי האטה את רכבה לפני הצומת לאחר שהאור הירוק הבהב ורק לאחר שנעצרו עצירה מוחלטת, רכב הפורד הגיע במקביל אליהם נכנס לצומת ובהמשך התרחשה התאונה.

לדבריו, חברתו החלה להאט את הרכב כשהאור הירוק הבהב והרכב נעצר כאשר האור ברמזור היה אדום (פרוט' עמ' 38 ש' 18).

בסיכומיהם כל צד הפנה לראיותיו, לסתירות שמנגד, לעדויות שנשמעו ולמסמכים שהוגשו.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את מכלול הראיות שהובאו בתיק זה, האזנתי לעדי התביעה, עדי ההגנה והנאשמת, עיינתי במוצגים וקראתי את דפי הפרוטוקול, התעורר בליבי ספק באשר להוכחת אשמתה המלאה של הנאשמת ביחס לעבירה שיוחסה לה בכתב האישום, במידה המוטלת על התביעה והנדרשת בפלילים.

למעשה בתיק זה כל אחד מן הצדדים, הנאשמת מחד והמעורב מנגד (**עד תביעה 1**) טוענים איש כלפי יריבו כי השני עבר עבירה בכך שנכנס לצומת באור אדום.

נכון הוא, שהן הנהג המעורב, חברו ועד התביעה הניטראלי (**עד תביעה 3**) טענו שהנאשמת נסעה באדום, אלא שמאידך, ישנם שני **עדי הגנה** אובייקטיביים המעידים כי עובר להתרחשות התאונה, הרמזור בכיוון של המעורב היה בוודאות קרובה אדום.

אמנם אין בפני עדות נחרצת של מי מעדי ההגנה היכול ללמדנו בוודאות כי רכב המעורב נכנס לצומת באור אדום, מאחר ועדי ההגנה לא הביטו ברמזור בעת שרכבו נסע בנתיב הסמוך אליהם ונכנס לצומת כשהם בעצירה מוחלטת. יחד עם זאת שניהם כאחד בטוחים כי רכבם היה בעצירה מוחלטת בזמן שהאור ברמזור היה אדום ורק לאחר מכן רכב הנהוג ע"י עד תביעה 1 נכנס לצומת.

כך העידה הגב' מאי: "**כשאני בלמתי עבר רכב מצד ימין שלי, מונדאו כחולה ובאותה עת שהרמזור כבר אני מאמינה שהוא הפך לאדום המשיך לנסוע...**" (פרוט' עמ' 33 ש' 4-5).

תימוכין לכך ניתן למצוא בעדות חברה: "**ת. אני לא אמרתי שהוא היה מהבהב לא עצרנו במהבהב היינו קרובים מאוד לצהוב ועצרנו באדום**" (פרוט' עמ' 38 ש' 18).

עדים אלה הותירו עליו רושם חיובי ולא התרשמתי כי יש להם אינטרס כלשהו בתוצאות המשפט או שהם מנסים בדרך כלשהי לעזור דווקא לנאשמת ודי בכך כדי לנטוע ספק סביר בראיות התביעה.

לא זו אף זו, לשאלת החוקר לנסיבות התאונה ענה עד תביעה 1: "**... כשהתקרבונו לצומת אבן יהודה הרמזור היה ירוק ושהתקרבונו עוד הרמזור החל להבהב והחלטתי לחצות את הצומת ...**" (ת/2 עמ' 2 ש' 5).

האם המסקנה היחידה ובילתה אין כי הנהג חצה את הצומת טרם התחלף האור לאור אדום, לא אוכל לקבוע כך.

ומנגד הודעת חברו עד תביעה 2 במשטרה: "**ת. ירוק מהבהב כשאנחנו חצינו הוא בדיוק התחיל להבהב**" (ת/3 עמ' 1 ש' 14).

שלא כגרסת חברו שהאור הירוק החל להבהב ברמזור טרם הגעתם לצומת.

בנוסף, לא אוכל להתעלם מאמירתו של החבר **בת/3** לשאלת החוקר: "**ש. יכול להיות שהרמזור התחלף לאדום ולא שמת לב ?** ת: **לא חד משמעי**" (ש' 31-32).

רוצה לומר, עד התביעה מעלה עצמו ספק שמא חברו, חצה את הצומת באור אדום.

לו במשפט אזרחי עסקינן כי אז נקבעת התוצאה על פי מאזן הסתברויות, אך משפט פלילי לפנינו ועל התביעה להרים את נטל הראיה המוטל עליה מעבר לכל ספק סביר.

בע"פ 28/49 זרקא נגד היועמ"ש, פד"י כרך ד 504 בעמ' 525 נקבע בעניין זה:

" **אם חומר ההוכחות הנ"ל מרמז גם על אפשרות הפועלת לטובת הנאשם והמניחה, משום כך, מקום לספק המתקבל על הדעת בדבר אשמתו, לא תהיה ברירה בידי בית המשפט- בשים לב לחובת הראיה אשר עודנה מוטלת על הקטיגוריה- אלא לפסוק לזכותו.**"

בע"פ (י-ם) 6260/02 ציון נגד מדינת ישראל, דינים - מחוזי, כרך לג (4), 37 בעמ' 43 נקבעו הדברים הבאים:

"**אם עלה בידי הנאשם לספק הסבר סביר, שיש בו אחיזה בחומר הראיות-אף אם בית המשפט אינו יכול להכריע בנכונותם של הדברים, בבחינת הוכחת חפותו- שומה עליו לזכותו בדין, ולו מחמת הספק.**"

חובתו של בית המשפט להעדיף את הגרסה האפשרית הנוחה יותר לנאשם:

"לא בכדי כן נוהגים לומר: כי בית המשפט מצווה לבכר את הגרסה הנוחה יותר לנאשם ובלבד שהיא סבירה- לגבי כל אחד ממרכיבי אחריותו למעשה העבירה המיוחס לו" (ראה, קדמי, על הראיות חלק רביעי, עמ' 1681).

לאחר שמיעת ראיות הצדדים ולאור המפורט לעיל, לא שוכנעתי כאמור מעל לכל ספק סביר כי הנאשמת היא שנכנסה לצומת באור אדום וגרמה לתאונה.

לפיכך הנאשמת זכאית מחמת הספק.

**ניתנה והודעה היום ב' כסלו תשע"ח,
20/11/2017 במעמד הנוכחים.
אורן בועז, שופט**

הוקלד על ידי רחל אליעזר